

Liv på andre betingelser – poesi og aktivisme

Kasper

jeg er 25 år
kommer fra Stenlille
bor stadigvæk hjemme
ved at prøve at finde noget
på nogle punkter
ikke udviklet mig helt nok
kunne tage ansvar for sig selv
der er jo en masse ting
huske medicinen
huslige pligter
det kan jeg selvfølgelig godt
en slags støtteperson
som kunne støtte mig lidt
jeg tænker faktisk
jeg flytter for mig selv i et hus

udlært tømrer
altid drømt om tømrer
lille bump på vejen
epilepsi som 18-årig
stoppe min uddannelse
gulvlægger
brændte ikke for det
arbejdsmand
fik lov gå i lære som tømrer
afslutte min uddannelse

fokal epilepsi
sidder i tindingelappen
svært ved at udtrykke mig ordentligt

huske ting
mine anfald små absencer
sidder og taler med nogen
lige pludselig
så kan jeg blive afbrudt
ordene kan ligesom ikke
komme ud af munden
vil rigtig gerne sige det
det varer et halvt minut
så er jeg ved mig selv igen

jeg er jo under det hele ikke
 ved maskine fornemme det
 ligesom tage kontrollen styringen
 fortæller de svende går sammen
 ikke mødt noget kritik fra folk
 hvad laver du på en arbejdsplads
 er ikke nervøs
 det er de anfald jeg har
 jeg er ved fuld bevidsthed

Jeg har ADHD og tourette
 pludselig til at kæmpe med
 en tredje ting

Jeg har gået på børneskolen Filadelfia i Dianalund.
 det er en slags specielskole
 folk som har lidt vanskeligheder

min kæreste
 bor i et bofællesskab
 egen lejlighed alene
 har gået i skole med hende
 kender hinanden mange år

har kørekort
og bil
har haft kørselsforbud
et par år siden
fik en krampe i bilen
benene begyndte
pludselig at krampe
kunne ikke gøre noget
få bilen til at holde stille
var en kamp
det var voldsomt
ikke blevet bange for at køre bil
hvis kørt på motorvej
måske være gået mere galt
et års kørselsforbud.

efter fået epilepsi
blevet lidt mere sådan
har trukket mig lidt
ellers været en utroligt aktiv frivillig medhjælper jernbaneklub
renoverer gamle toge
køre sommerkørsler julekørsler

aldrig haft problemer med at komme ud af døren

jeg er blevet lidt anderledes

efter epilepsi

ligesom der har gemt sig

en anden person i mig

som er kommet frem nu

kunnet lide at snakke med folk

begyndt at trække mig lidt

undgå fysisk kontakt

det lyder lidt forkert

kæmper jo selvfølgelig imod

det er jo noget pjat det der

har aldrig været den bedste small-talker nej

har aldrig været træt

har altid haft krudt i røven

nærmest ikke kunnet sidde stille

fokuserer mere på mit arbejde bruger mine weekender

eksperimentere med træ

fitnesscenter det ikke mig

bruger rigtig mange timer på cykling landevejscykel

cykler alene

har aldrig haft så mange venner

inden jeg fik epilepsi
 var jeg jo A-menneske
 når uret ringede så stod jeg op
 sådan var jeg bare
 lige blevet arbejdsløs
 nu gider jeg ikke
 kommet ind i en lidt doven rytme har faktisk allerede fundet nyt arbejde starter
 om tre ugers tid
 det der med træthed
 det er medicinen
 det ved jeg sgu ikke

Jeg syntes det var virkeligt skræmmende og uhyggeligt aldrig nogensinde
 prøvet det før. gået i skole med mange epilepsipatienter

var jo vant til pludselig faldt om lå og krampede

Men selv havne i den situation

spiller trommer
 har spillet i mange år
 spiller bare for mig selv
 ikke fordi jeg har scenskræk
 stresser lidt af på den måde

vi er en meget tæt familie
vi holder jo fødselsdage og fester jeg har et par få venner
ser en gang om året
motorsportsentusiast
har faktisk mødt en kammerat, gik til sådan noget motorlære
vi skruede på motorer
vi er så blevet kammerater
har snakket lige siden
ser 24-timers Le Mans
mange timer i træk
hygger på den måde
kollegaer vi svinger godt sammen vi laver sgu lidt pis med hinanden

én ting der er vigtigt
det man brænder for
det kan faktisk gå i opfyldelse selvom man har fået epilepsi
hvis det kan lykkedes for mig
så tænker jeg så kan det også lykkedes for alle andre